

Maig dels Poetes: Crònica de l'Acte de Presentació de «La Terra Sagna»; desembarcament i èxit rotund a Barcelona

written by Cristina Font i Butxaca | 17 de maig de 2018

Arribo a la sala de la rebotiga de l'Horignal al barri del Raval. Ens trobem dins dels deu minuts de retard acadèmic. Em rep un somrient Jaume Huch, editor d'[Edicions Albí](#).

La generositat traspua l'espai de la «**Poesia d'emergència**».

L'acte compost per un recital íntim i lleuger, traspasa vint anys, que culminen amb l'**Octubre dels Poetes**.

D'aquest, els seus autors ragen cançó que saben. Massa bé. A mode de haiku, piulada, sàtira i forma prosaica. Es produeix fins i tot un poema visual. I el més emotiu es desenvolupa en la lectura de l'obra de la reconeguda [Olga Xirinacs](#).

Ser punyent i esventar, sense perdre qualitat literària, no està a l'abast de qualsevol ploma.

La subtilesa de dir el que tots sentim es troba en el "Poema per la Llibertat"; desfibrant-se. Com el ganivet que fileteja sucós el pit de pollastre.

Hi ha un element que em convenç: la proposta d'[Enric Majó](#), actor català de les sèries de sobretaula i del teatre. Relata el *corpus*, i el què es prepara a la ciutat de Berga per a què els poetes que conformen la nostra literatura catalana s'hi succeeixin.

I encara més, **els dimecres a la Plaça del Rei de Barcelona on precisament descobrí #LaTerraSagna: tenim una cita literària**. De les de carrer. D'aquelles que per a desfilar-hi, s'ha de

ser especial. Honestament, no sé si em declaro *d'aquesta pasta* però les paraules d'en **Roger Español** amb les que es tanca l'acte expliciten que cal donar la cara. Sempre.

“...hi verdeja l'heura”. És impuls en d'en [Carles M. Sanuy](#). I les “noves flors” de la [M. Butxaca](#), que s'alcen d'entre les cendres.

Ben honorats tots.

Podeu llegir la crònica de l'anterior acte [en aquest enllaç](#).